No. 111. 1842.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Dingsdag 13 September.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 10den September.

De oostenrijksche gezant graaf *Appony* is naar het kasteel van Eu vertrokken, alwaar de koninklijke familie thans verblijft.

— Verscheidene officieren van de leervaartuigen te Treport: *de Borda* en *de Licorde*, zijn na het bezoek des konings aan boord dier vaartuigen tot ridders van het legioen van eer verheven. Bij gelegenheid van het gezegd bezoek heeft de koning de kweekelingen der marine, na afloop van het diner aan boord, op eene hartelijke wijs toegesproken, hun gezegd dat hij hun reeds vóór den jongsten slag, die hem zoo zwaar getroffen had, had willen bezoeken, maar zich nu desniettemin dit genoegen niet had willen ontzeggen. Hij wilde de kweekelingen geluk wenschen, wegens hun goed gedrag, de gehoorzaamheid aan hunne chefs en hunnen ijver. »Gijl. zijt", zeide de koning, »de toekomst van Frankrijk en moet er naar streven om de mededingers uwer voorgangers en onzer brave admiralen te worden. Ik wil dat er aanteekening gehouden worde van al degenen die met mij heden het middagmaal gebruikt hebben, ten einde ik de vorderingen van ieder hunner kan nagaan. Gijl. zult u den franschen naam waardig toonen, de eer onzer vlag, den roem der koninklijke marine handhaven. Maar vergeet niet dat deze roem zijn glans niet kan bewaren, zoo hij niet door den eerbied voor de wetten en de handhaving der binnenlandsche orde beschermd wordt. Slechts door onze instellingen tegen alle aanslagen te waarborgen kunnen wij het genot der vrijheid voor Frankrijk bewaren, en dat verstandig gebruik van deszelfs hulpmiddelen, welke de grootheid, de kracht en den voorspoed van het land verzekeren." Ten slotte betreurde de koning dat zijn zoon, de prins *van Joinville*, niet tegenwoordig was.

— Het heeft eenige bevreemding gebaard, dat de prins *van Joinville* zich niet met de koninklijke familie naar het kasteel van Eu heeft begeven, en vooral dat de prins niet bij het bezoek in de haven van Treport is tegenwoordig geweest. Naar het gerucht wil zou de prins tegen het regentschap van zijn broeder den hertog van *Nemours*, en zich in 't algemeen over de staatkundige zaken wat te vrij hebben uitgelaten, waardoor hij met zijn vader min of meer in onmin zou geraakt zijn.

— Het huis van den heer *Cordier*, alwaar de hertog *van Orleans* den geest gegeven heeft, is thans geslecht, en is men reeds begonnen met den bouw der kapel die het gezegde huis vervangen moet.

— Onze gezant te Londen, de heer *de St. Aulaire*, zal zich tegen de helft dezer maand van hier naar zijnen post begeven.

— Men merkt op, dat de werkzaamheden aan de fortificatien der hoofdstad reeds een goed einde wegs gevorderd zijn. De omwalling en de afzonderlijke forten zijn genoegzaam voltooid.

— Het smaldeel van den admiraal *Hugon*, dat zich nog steeds nabij de Hyerische eilanden bevindt, wordt binnen kort te Toulon verwacht.

— Het schijnt dat Don *Carlos* werkelijk in den zin gehad heeft, eene poging tot ontvlugting te doen. Reeds had hij zich naar een landgoed, op twee uren van Bourges, op weg begeven, ten einde van daar te ontsnappen. De gendarmerie echter, in tijds verwittigd, heeft hem belet verder te gaan.

— Uit Madrid heeft men brieven tot den 3den. Men sprak aldaar sedert eenigen tijd van onderhandelingen, welke met Holland aangeknoopt waren. De baron *van Grovestins*, zaakgelastigde der Nederlanden, had aan het Spaansch bewind, de grondslagen van een handelsverdrag overhandigd, betrekkelijk den invoer der Hollandsche linnens. De regering had eene commissie benoemd, om deswege een verslag uit te brengen. Het Spaansch bewind, dat zeer ernstig verlangde, de marine van dat rijk op eenen beteren voet te brengen, wenschte van Holland eenige schepen te erlangen, en daarvoor best timmerhout in ruiling aan te bieden. — Het scheen zeker, dat de Cortes hunne werkzaamheden eerst tegen den 20sten November zouden hervatten. — Men hoorde steeds van Carlistische woelingen in sommige provincien.

— Een der Toulonsche dagbladen deelt het volgende schrijven uit Algiers van den 30sten Augustus mede:

» De generaal *Négrier* is van Bona te Algiers aangekomen: men meent algemeen, dat het doel zijner reis is om met den gouverneur-generaal een plan te beramen omtrent den veldtogt, dien men in het najaar ondernemen zal en waartoe men zich met groote zorg voorbereidt. Men zegt, dat de expeditie omtrent de helft van September vertrekken zal, en dat het leger van Constantine zijne krijgsverrigtingen zoo zal regelen, dat het zich met de divisie uit Algiers vereenigen zal, na zich van alle punten, tot aan de kust meester gemaakt te hebben.

» Onze markt van levensmiddelen op het plein van Chartres wordt dagelijks minder druk bezocht; de reden daarvan is, dat dezelfde waren tegen eenen veel minderen prijs op de markt der Arabieren te Babazoun buiten de stad verkocht worden, en de meeste lieden zich dus derwaarts begeven. De Bedouinen komen in grooten getale derwaarts: men zou, naar hun uiterlijk voorkomen te oordeelen, zeggen, dat zij niets geleden hebben. Wij verheugen ons over hunne mededinging, daar wij voor de levensmiddelen, die zij ons aanbrengen, eenen geringen prijs betalen. Men werkt steeds voort aan de wegen in het gebergte; naar men meent, zou de weg naar Medeah in den loop der eerstvolgende maand voor rijtuigen bruikbaar zijn. In het binnenland is niets bijzonders voorgevallen."

Uit Oran schrijft men van den 28sten Augustus:

» Er wordt met grooten ijver gewerkt, om de wegen voor rijtuigen bruikbaar te maken; vooral aan dien van Oran naar Tlemecen, die als een der belangrijkste beschouwd wordt, daar hij tot aan de grenzen van Marocco loopen moet, is in dit jaar zeer druk gearbeid. Den 28sten is eene handels-brik uit Algiers hier aangekomen, met eene groote hoeveelheid bouwstoffen, voor de bruggen, welke op dien weg moeten aangelegd worden.

— Ter beurze van heden (9 *September*) waren genoteerd: 5 pCt. 118,65; 3 pCt. 80,15; Nap. r. 107,05; Spanje Ardoin 22⅞; Rom. Leening 104¼.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 9den September.

HH. MM. de Koning en de Koningin van Pruissen hebben zich op den namiddag van den 7den dezer, langs den spoorweg van Keulen naar Aken begeven, alwaar aan dezelven geen minder luisterrijke ontvangst bereid was, dan in de overige steden der Rhijnprovincie, welke zij dezer dagen bezocht hebben. De stad en omstreken zijn des avonds prachtig verlicht geweest. Den volgenden morgen is Z. M. de Koning der Belgen te Aken aangekomen ten einde bij Hunne Pruissische Majesteiten een bezoek af te leggen. Na een onderhoud met den Koning van Pruissen gehad en met denzelve de hoofdkerk bezocht te hebben, is de Koning der Belgen ten twee uren naar Luik teruggekeerd.

Tegen half vijf ure hebben HH. MM. de Koning en de Koningin van Pruissen Aken weder verlaten, om zich naar het kasteel van Brühl terug te begeven.

— Blijkens de Hannoversche Zeitung is Z. M. de Koning van Hannover, die zich mede naar den Rhijn begeven had om Z. M. den Koning van Pruissen te ontmoeten, te Dusseldorf door eene vrij ernstige ongesteldheid aangestast geworden, die echter, volgens het den 5den uitgegeven bulletin, toen nagenoeg weder geweken was.

— Uit Maagdenburg meldt men, van den 27 Augustus, op grond van brieven uit Celle, dat de Koning van Hannover, vóór zijne reis naar den Rijn, in de hofkapel aldaar, met de linkerhand hertrouwd is met de weduwe van den president van een hof van appel, met name *von Beulwitz*, en zulks in tegenwoordigheid van Z. K. H., en een aantal derwaarts gekomen hooge personaadjen. De nieuwe gemalin moet den titel voeren van gravin *von Diepholtz*, en zou, gedurende het verblijf van den Koning aan den Rijn, op het slot te Celle wonen.

— De Koning van Wurtemberg is ll. Maandag avond op het slot

te Brühl aangekomen, waaruit men opmaakt, dat Hoogstdeszelfs dochter, Prinses *Katharina*, ofschoon nog voortdurend ongesteld, in geen oogenblikkelijk gevaar verkeert.

Z. D. Vorst *von Metternich*, die den 5den dezer van Brühl te Coblentz aankwam, is, in den vroegen morgen van den 6, van daar naar den Johannesberg teruggekeerd.

De Frankforter *Ober-Postambts-Zeitung* geeft uit Brühl het volgend verslag van de op dien dag aldaar gehouden wapenschouwing:

»Wel nimmer heeft zich een meer schitterend, meer hartverheffend schouwspel voorgedaan, als de hier plaatsgrijpende manœuvres en paraden. Pruissen's armee heeft hare apotheose gevierd; nagenoeg 400 officieren, schier alle krijgslegers van Europa vertegenwoordigende, hadden zich verzameld om de evolutien van het 7de legerkorps te bewonderen, en van hetzelve te leeren. Des morgens ten 8 ure stond het kamp, 32 bataljons, 32 escadrons en 12 batterijen sterk, opgemarcheerd. Omstreeks 9 ure verscheen HH. MM. de Koning en de Koningin. De Koning, zeer opgeruimd, begroette met zijne gewone minzaamheid de aanwezigen, en reed vervolgens met eene onafzienbare suite van vorstelijke en andere hooge personaadjen en officieren het front langs, terwijl de Koningin met de hofdames in rijtuig volgde. Luide *lebehoch's* doorkliefden de lucht. Daarop defileerde het geheele korps in den parade-marsch en vervolgens in gesloten kolonnen. De manhafte houding en vaste tred vonden allerwege welverdiende goedkeuring. Na den afloop der parade reed Z. M. het kamp door, onderhield zich op het minzaamst met enkele soldaten, en voer toen met de stoomboot *Victoria* naar Dusseldorp, alwaar HH. MM. het feestbal zullen bijwonen."

— Ons Fransch dagblad, hetwelk dikwijls half-officiële mededeelingen van de Russische regering ontvangt, behelst thans een' brief uit Petersburg, waarbij al de sedert eenige weken in omloop zijnde verontrustende tijdingen en geruchten uit Rusland, ten stelligste en op het nadrukkelijkste worden gelogenstraft.

BELGIE.

BRUSSEL, den 11den September.

De koning is Vrijdag avond van zijn uitstap naar Aken op Laeken teruggekomen. 's Konings komst te Aken was, naar een bijzonder berigt behelst, geheel onverwacht. De koning van Pruissen wilde zich juist naar de Kathedraalkerk begeven om de reliquiën te bezigtigen; beide monarchen hielden eene zamenkomst van omtrent een uur, waarna zij zich beiden naar de kerk begeven hebben. Door de stad werd des middags een groot feestbanket (van 350 converts) gegeven, waarop nu ook koning *Leopold* genoodigd werd; doch deze tot de onmiddellijke terugreis besloten zijnde, vertrok reeds ten twee ure.

Te Luik heeft de koning de universiteit bezigtigd, alsmede het monument voor *Grétry*, daarna de helling van den spoorweg en is vervolgens naar herwaarts teruggereisd.

— De kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren de aangebodene leeningswet met 62 tegen 5 stemmen toegestaan. De leening zal zijn van 29,250,000 fr. Het voorgesteld krediet voor de kanalisatie van Kempenland is toegestaan, onder voorwaarde dat de loop van het kanaal en de deelneming der gemeenten het onderwerp eener nadere wet zullen uitmaken. Er is besloten dat het kanaal van Rupel naar de Zuid-Willemsvaart tusschen 'sBosch en Maastricht slechts eene geringe breedte zal hebben. — De kamer heeft vervolgens nog een paar ontwerpen van minder belang aangenomen en is daarna onbepaald uiteengegaan.

— In het kamp van Beverloo zijn reeds eenige troepen aangekomen, te weten: het 8ste regiment van linie, een viertal eskadrons en twee batterijen; het 1ste regiment jagers werd er gisteren gewacht.

— De directeurs en ingenieurs van den spoorweg, *Masui*, *Teichmann* en *Desart* hebben een proeftogt gedaan over den spoorweg van Kortrijk naar Moescroen, welk weggedeelte den 18den of 20sten zal ingewijd worden. — De afdeeling van Guilvain naar Valenciennes zal met half October voor het publiek opengesteld worden.

— Eenige reeders te Antwerpen hebben eene maatschappij opgerigt, die ten doel heeft om eene geregelde vaart te openen tusschen genoemde stad en Buenos-Ayres. Binnen weinige dagen zal het eerste schip dier maatschappij, beladen met voortbrengselen uit de Belgische fabrijken, de reis aannemen, zullende door hetzelve ook Montevideo worden aangedaan. De Antwerpsche handel stelt zich van deze onderneming veel goeds voor.

— Uit Turnhout schrijft men:

» Onze stadgenoot, de alom bekende reus *P. van Corp* of *Klein Peerken*, is Maandag ll. overleden, in den bloeijenden ouderdom van 33 jaren. Deze ongemeen groote en wel gebouwde mensch had de lengte van 7 voet 5 duimen. Heden morgen is zijn stoffelijk overblijfsel ter aarde besteld. Dit buitengewoon zwaarwigtig ligchaam is niet volgens gewoonte, door de lijkdragers ten grave gedragen, maar door eene kar derwaarts gevoerd. Eene ongeloofbare menigte volks was toegesneld om de lijkpligtigheden van dien, door zijne hooge gestalte, bekenden jongeling, bij te wonen.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 12den September.

Uit 's Hage schrijft men van gisteren:

»De Koning heeft Vrijdag morgen ten 9 ure deze residentie verlaten, en zou dien dag tot Kleef reizen, om gisteren avond te Keulen te kunnen aankomen, alwaar Hoogstdezelve dien dag en morgen (Maandag) zou blijven. Dingsdag zal Z. M. de terugreis naar 's Gravenhage aannemen, ten einde Woensdag of Donderdag alhier terug te kunnen zijn. Z. M. zou de terugreis over Tilburg nemen.

— Bij besluit van den 2den September 1842, n°. 19, is het pensioen verleend aan den 1sten luitenant *J. H. van der Mijl Dekker*, van het 9de regement infanterie.

— Bij besluit van den 4den September 1842, n°. 91, is op het door hen daartoe gedaan verzoek, het pensioen verleend aan den 1sten luitenant met rang van kapitein *F. Roseler*, van het garnizoents-bataillon, aan den 2de luitenant *A. J. Willame*, van het korps marechaussée, onder toekenning van den rang van 1sten luitenant zonder bezwaar van 's rijks schatkist, en aan den 1sten luitenant op non-activiteit *C. J. J. Strüter*, thans administrateur van kleeding en wapening bij het regement jagers.

— Ten gevolge van eene door Z. M. aan Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken gegevene instructie, zijn de gewestelijke besturen herinnerd aan het besluit van den Souvereinen Vorst, van den 15 Februarij 1815, n°. 16, waarbij, onder anderen, bepaald wordt « dat het aan niemand, buiten Hoogstdeszelfs uitdrukkelijke toestemming, zal vrijstaan te gelijker tijd twee lucrative ambten te bekleeden, ten zij geen derzelve een zuiver inkomen van *f* 300 jaarlijks opbrengen mogt », en zijn tevens voorschriften gegeven omtrent de toepassing van de in dit besluit vermelde uitzondering.

— Van den Helder schrijft men van den 10. September:

» Bij een dezer dagen door den Directeur-Generaal van Marine genomen besluit, is de kapitein-luitenant ter zee *Freudenberg*, kommanderende Z. M. fregat *Palembang*, met den 16 dezer uit die betrekking eervol ontslagen en zal in dezelve worden vervangen door den kapitein-luitenant ter zee *Coops*; terwijl tevens bij gemeld besluit, de kolonel kapitein ter zee *Moll*, kommanderende de korvet *Jono*, het thans door hem waargenomen wordende kommando der alhier gestationeerde schepen en vaartuigen zal overdragen aan den kolonel-kapitein ter zee *Kist*, die tot definitiven opperbevelhebber der zeemagt alhier is benoemd."

— Heden (Maandag) wordt te Amsterdam de tentoonstelling van schilderijen en andere voortbrengselen van levende meesters geopend.

— De voorloopige werkzaamheden van het plan eener waterleiding voor de stad Amsterdam, beginnende bij Breukelen, zullen spoedig een' aanvang nemen, alsmede het opnemen der abonnementen daartoe aan de huizen der stad.

— Uit 's Hage schrijft men van gisteren:

» In de afgeloopene week hebben de kunstschilders, die deze residentie bewonen, vereenigd met eenige uit Amsterdam en Rotterdam, die zich alhier tijdelijk bevonden, een diner op het Badhuis te Scheveningen gegeven aan den beroemden Franschen zeeschilder *Gudin*, en aan den niet minder vermaarden Nederlandschen, doch sinds jaren te Parijs gevestigden bloemschilder, *van Os*. De heer *Pieneman*, de vader, die bij dezen maaltijd voorzat, stelde het eerst een toast in, ter eere *van Koning Willem II. den verlichten en edelmoedigen Beschermer der schoone kunsten*, welke hartelijk toegejuicht en gevolgd werd door toasten op H. M. de Koningin, den Prins en de Prinses *van Oranje*, en de verdere leden van het Koninklijke geslacht. Daarna bragten de heeren *Pieneman*, de zoon, en *Schelfhout*, de eerste aan *Gudin*, de laatste aan *van Os*, de hulde der Nederlandsche kunstenaren, aan hun onmiskenbaar talent toe, hetgeen door den heer *Gudin* beantwoord werd, met een toast in te stellen op de nagedachtenis van zijnen te vroeg gestorven mededinger, den onvergetelijken *Schotel* en den verdienstelijken *Nuyen*. Eenige dichtregelen, door den Sardinischen gezant, den markies *de Crosa* en door onzen stadgenoot, den heer *Weeninck*, voorgedragen gelijk ook de tegenwoordigheid van den heer *Breckenheimer*, den leermeester van *Schelfhout*. *J. B. van Hove* en *Waldorp*, verhoogden niet weinig de vreugde en de belangrijkheid van dit echte kunstfeest."

— Men verneemt van goederhand, dat op het verzoek van eenige ingezetenen van Scheveningen, dit jaar, de aanstaande Vlaardingen, de Reeders van de ter steurharingvisscherij uitgeruste vischpinken, op den 15 dezer de vlaggen zullen doen wapperen, en den 16, des voormiddag ten 12 ure, die vaartuigen, zoo veel doenlijk, te gelijk zullen doen zee kiezen.

DE WAARSCHUWENDE VERSCHIJNING.

EEN VERHAAL VAN

VARNHAGEN VON ENSE.

Een duitsche graaf, die een aantal jaren met onderscheiding in het pruissische leger gediend had, besloot na den vrede van Bazel zijn ontslag te nemen, zoo wel uit bijzondere neiging, als uit hoofde

het beheer zijner uitgestrekte goederen, die hem door den dood zijner moeder vroegtijdig ten deel gevallen waren, maar sedert gedurende zijne minderjarigheid, ten gevolge der bepaling van de overledene, door zijne vader bestierd werden, aan wien zij ook verblijven zouden, in geval de zoon vroeger zonder kinderen stierf, zijne tegenwoordigheid noodzakelijk maakte. Deze laatste had als kind zijn vader slechts zelden en altijd met schroom, maar sedert zijn moeders dood in 't geheel niet meer gezien, en kon den steeds onvriendelijken, jegens zijne moeder dikwijls ruwen en harden man te minder lief hebben, daar zijn geheele hart aan zijne moeder was verkleefd, die hij met diepe smart eindelijk als een offer van veeljarig geduld en lijden had zien bezwijken. Nadat hij nog eenige weken vergenoegd onder zijne kameraden doorgebragt en half beloofd had niet voor altijd het regiment te verlaten, reisde hij af, door duizend wenschen zijner vrienden, die hem ongaarne uit hun midden verloren, begeleid, en nam zijne reis regtstreeks naar een oud hem toebehoorend kasteel aan, om daar met zijnen vader, die het bewoonde, de noodzakelijke afspraken voor de op handen verandering te maken. Met weêrzin naderde hij de vaderlijke woning en een afradend gevoel had hem bijna doen omkeeren, zoo niet de overtuiging der noodzakelijkheid van toch eenmaal die zamenkomst te moeten hebben, hem als 't ware aangedreven had om de reis voort te zetten. De vader was hertrouwd en had bij zijne tweede vrouw verscheidene kinderen; aan de zoon, wiens gevoel bij het aandenken aan zijne geliefde moeder, op de enkele gedachte eener stiefmoeder, reeds gekrenkt was, was deze laatste nog des te onaangenamer, daar hij wist dat zij nog bij het leven zijner moeder in geheime verstandhouding met zijnen vader had gestaan, en de overledene veel verdriet had gekost. Intusschen, waren eenmaal de weinige dagen die hij daar dacht door te brengen voorbij en de zaken afgehandeld, dan opende zich voor hem het aangenaam uitzigt van een onafhankelijk, wenschenwaardig leven, in vrije, zich-zelven gekozene werkdadigheid, die hij wilde besteden met het daarstellen van verbeteringen en nieuwe heilzame inrigtingen in den ruimen omvang zijner bezittingen. Met deze gedachte vervuld, en zich des te levendiger met dezelve bezighoudende hoe nader hij aan zijne bezittingen kwam, waarvan hij reeds aan de eene zijde de bosschen en op den achtergrond groene heuvels, als de zijne, ontwaarde, verloor hij allengs dat onaangenaam gevoel dat hem tot dusver bijgebleven was, en gaf zich geheel over aan de gelukkige stemming die hem bij den eersten tred op zijnen toekomstigen levenswandel scheen te verwelkomen. «Inderdaad, gelukkig kan zich achten degeen, die, even als hij, de neiging voor het schoone beroep gekregen heeft, om den rijkdom en bloei der aarde door hare onmiddellijke bebouwing te bevorderen en, ook bij deze ernstige en dringende levensbehoefte, schoone kunst en hoogere kennis in te voeren, waarin het opkòmend menschengeslacht eerst, nadat voor het eerste gezorgd was, behagen konde vinden. De natuur is dankbaar voor de neiging die men haar toedraagt, en slechts de bekrompen geest, die niet warm aan haar verkleefd is en die haar eenzijdig beschouwt, kan in regen en droogte, in misgewas en hagelslag hare gramheid meenen te zien; den echten landman daarentegen, die van hare menigvuldige aanbiedingen het regt gebruik weet te maken, zal zij nimmer in't verderf storten. Zijne hoop, zijne gedachten en berekeningen loopen over eene groote tijdruimte, zien verder dan het tegenwoordige, en hij beleeft, naar het voorbeeld der aarde, in de lente den morgen, en in den herfst, den avond van zijnen grooten arbeidsdag." Onder dergelijke beschouwingen was hij met het vallen van den avond op het kasteel aangekomen, en had bij de komst in hetzelve eene huivering niet van zich kunnen afwerpen. De vader, wien hij zijne komst schriftelijk had gemeld, was afwezend, maar werd ieder uur verwacht. De nieuwaangekomen bezocht inmiddels den tuin en het nabijgelegen veld, daar hij zijne stiefmoeder thans nog niet kon te zien krijgen; dan, toen het reeds geheel donker was, meldde men hem zijn vaders terugkomst; hij ging binnen en werd koel ontvangen. Bij den avonddisch was het stil en stroef; na den maaltijd wenschte men elkander goeden nacht en ging ieder naar zijne slaapstede.

Een huisbediende lichtte hem voor naar zijne kamer, waar hij, vermoeid van de reis, en onder onaangename beelden van de vreemde en hem toch van zoo nabij bestaande huisgenooten, spoedig in een onrustigen slaap viel. Het kan omstreeks één uur na middernacht geweest zijn, toen hij uit eenen diepen droom ontwaakte. Een kleine hond, waarvan hij veel hield, en die hem op zijne reis vergezeld had sprong angstig tegen het bed op, en scheen zijn heer door een klagend gejank iets te willen aanduiden. Deze rigtte zich op, en nadat hij den hond op het bed genomen en gestreeld had, zonder dat dezelve ophield bevreesd ineen te kruipen en zacht te klagen, sloeg hij meer bepaald zijne oogen naar het dier, en zag bij het door de boomen heenschemerend maanlicht, dat de oogen van den hond steeds naar éénen hoek van de kamer gerigt bleven; hij zag derwaarts om te zien wat toch de hond verschrikken kon; maar, ontzettend gezigt! het bloed stolde in zijne aderen en zijne haren rezen te berge; hij zag eene nevelachtige gedaante, in alle trekken overeenkomende met de gedaante zijner overledene moeder, in een' hoek van het vertrek ineengezonken en onder een zwaren kommer en bangen angst als bezwijkende. Zij zag hem treurig aan, en dan weder met hoorbaar zuchten naar de deur, de armen tevens jammerend en vermanend opheffende. De graaf was buiten zich-zelven, en niet in staat om het verschijnsel toe te spreken; zijn adem bleef in zijne borst stikken. Buiten de kamer hoorde hij zware stappen heen- en wedergaan, en dan digt voor zijne deur ophouden, als aarzelde men of men binnen zou gaan of niet. Dit duurde bij afwisseling eenen geruimen tijd en verwarde zijnen verbijsterde geest nog meer; het was hem onmogelijk te schreijen, of een hand te verroeren. Door herhaalde pogingen kwam hij echter allengs meer tot zich zelven, en toen hij op nieuw in den hoek zag was het verschijnsel niet meer te zien, maar het op en neêrgaan en het aarzelend stilstaan voor de deur duurde des te duidelijker voort. Plotseling vat hij moed, sprong op, greep zijn degen, en rukte met de woorden: » Wat wilt gij ?" de deur open. Niets kon hij zien in het donker portaal, maar hij hoorde iets in zijne nabijheid vallen en iemand met overhaasting den trap afspringen. Toen hij naar het gevallene zocht, raapte hij een groot mes op, dat hij bij zich stak en daarop naar zijne kamer terugging, waar hij het overige van den nacht onder duizenderlei kwellende gedachten bleef doorwaken. Toen de bediende in den vroegen morgen met het ontbijt kwam, vroeg hij dezen, wat voor onrust er toch in den afgeloopen nacht in huis geweest was? — Zoo zijt gij daarvan dan ook wakker geworden?" antwoordde de oude jager, » ik dacht eerst dat het dieven waren en wilde rumoer maken, maar toen ik zag dat het de genadige heer was, die waarschijnlijk omdat hij niet slapen kon, in het huis rondliep, bleef ik stil te bed liggen, en sliep weder in." — Toen de jager vertrokken was, trok de graaf het mes uit de schede en vond er zijn vaders naamcijfer op. Eene ijskoude rilling overviel hem. Hij bestelde terstond paarden. De hond was, zoodra de deur geopend werd, uit de kamer gesprongen, en noch door liefkozingen, noch door bedreigingen in dezelve terug te brengen. Eerst toen het rijtuig voorkwam sprong hij weder vriendelijk tegen zijn' heer op. De graaf reisde af zonder iemand te spreken, en keerde in diepe gedachten verzonken naar de stad terug. De vreeslijke gedachte dat zijn vader hem had willen vermoorden en dat de geest zijner moeder hem verschenen was om hem uit den zorgeloozen slaap te waarschuwen, bleef hem met een vreeslijk pijnlijk gevoel onophoudelijk bij. Voor zijne vrienden een raadsel, daar hij van het akelige en gruwelijke niemand iets ontdekken wilde, door niets uit zijne sombere gedachten op te wekken, moest hij spoedig aan de zorg van eenen bekwamen geneesheer overgegeven worden, alhoewel ook deze niets omtrent de oorzaak van zijne somberheid kon vernemen. Een gruwzaam lot stortte hem in het graf, die met zulkeen helder uitzigt zich aan den bloei der aarde had toegewijd! Hij stierf in diepe zwaarmoedigheid weinige maanden later, nadat hij te voren nog den plotselijken dood zijns vaders en den slechten staat van het door denzelven beheerde vermogen vernomen had. — Onder zijne nagelatene papieren vond men deze geschiedenis opgeteekend, met dezelfde omstandigheden als deze hier verhaald geworden zijn.

GEËERDE STADGENOOTEN!

Het *Bestuur der Maatschappij tot leniging en opbeuring der behoeftigen door het verschaffen van werk*, ten voorleden jare alhier bij wijze van proefneming opgerigt, heeft in den afgeloopen winter zich te zeer mogen overtuigen van de weldadige vruchten, welke deszelfs pogingen in zoo ruime mate hebben mogen dragen, daar blijkens het omstandig verslag, voorkomende in de *Bredasche Courant* van den 15den Maart 1842, n°. 33, aan 270 à 280 personen, meest alle hoofden van huisgezinnen, eenigen arbeid en alzoo eene bete broods is verschaft geworden, en heeft deswegens zoo van de zijde van deszelfs medeburgers, als meer bijzonder ook van die der behoeftigen zelve, te veel voldoening mogen inoogsten om niet wederom in den naderenden winter (voor welke bij de bestaande duurte der levensmiddelen enz., de vooruitzigten wederom niet te gunstig zijn), volgaarne alle pogingen aan te wenden om op het ingeslagen voetspoor voort te gaan, zich vleijende door de milde bijdragen zoo van hunne geëerde Stadgenooten als van HH. Officieren en verdere leden der bezetting, even als ten voorleden jare, hiertoe te zullen mogen worden in staat gesteld, in welk geval ook geene opoffering aan het Bestuur te groot zal zijn, om, kan het zijn, deszelfs werkkring uit te breiden en daardoor zoo mogelijk de verdiensten der behoeftigen te vermeerderen, om door dat middel de arbeidzaamheid te bevorderen en de nijpende armoede te keer te gaan, iets waarop de behoeftigen hier ter stede, door hunnen aan den dag gelegden ijver en goede trouw, zoo ruimschoots aanspraak kunnen maken; zullende, even als ten voorledenen jare, aan ieder Inschrijver het regt worden verleend om ten bedoelden einde behoeftige personen of huisgezinnen schriftelijk aan te bevelen, en hierop, na gehouden onderzoek, het noodige regard worden geslagen.

Onder referte van zoo veel noodig aan bovengemeld in de *Bredasche Courant* geplaatst omstandig verslag, heeft het Bestuur alzoo de eer bij dezen ter kennisse van deszelfs geëerde Stadgenooten te brengen, dat binnen korte dagen de lijsten ter Inschrijving aan Hun Ed. woonplaatsen zullen worden aangeboden, ten welken einde de Directie de vrijheid neemt die aan derzelver bekende milddadigheid aan te bevelen.

BREDA, 10. September 1842.

Namens het Bestuur voornoemd,
J. W. DE BRUYN, *Voorzitter*,
J. A. VAN DER BURGH, *Secretaris.*

De ondergeteekenden, ten voorleden jare uitgemaakt hebbende de Commissie tot verloting van onderscheidene door hunne geëerde stadgenoten bijeengebragte, en door het Bestuur der na te meldene Maatschappij daarbij gevoegde goederen,

zich voortdurend overtuigd houdende van het groote nut, daardoor in den voorleden winter tot leeniging der armoede alhier gesticht, hebben, op uitnoodiging der welgemelde Directie, ook wederom ten dezen jare op zich genomen om pogingen aan te wenden, tot het bevorderen door dat en andere gepaste middelen van het loffelijk doel der alhier gevestigde *Maatschappij, tot leeniging en opbeuring der behoeftigen door het verschaffen van werk.* Uit dien hoofde vleijen zij zich dat hunne geëerde Stadgenooten en vooral de Dames, even als vroeger, ook wel wederom ten dezen jare tot dit weldadige doel zullen gelieven mede te werken, en hebben zij alzoo de eer Uw.Ed. aandacht, in tijds op de in den aanstaanden winter te houden *tentoonstelling en verloting*, op nieuw te vestigen, en dezelve daarin, in het belang der behoeftigen aan te bevelen.

Breda, 10 September 1842.

Pels Rycken, geb. Baronn. van Heeckeren.	Schuurman, geb. Verspelt.
Cremers, geb. de Grez.	De Grez, geb. de Roy.

PERRY'S FILTREER-INKTKOKER.

De uitvindingen en ontdekkingen van de heeren *Perry en Comp.*, in het gemakkelijker maken van de schrijfkunst, verdienen den hoogsten lof. Aan deze firma hadden wij eerst de invoering van de *stalen pennen* te danken, die thans zoo algemeen in gebruik zijn, daar niet minder dan vijf brevetten voor derzelver meerdere volmaking gegeven zijn; daarop volgde de *elastieke penhouder*, toen hunne *vloeibare inkt*, en thans hebben zij weder een brevet bekomen voor de uitvinding van hunnen *filtreer-inktkoker*. De voordeelen van dezen inktkoker zijn menigvuldig en vallen dadelijk in 't oog. Het glas dat de inkt bevat is luchtdigt gemaakt; door middel van een kleine luchtpomp wordt de inkt door een zuiger in een inktbakje opgedreven, waar zij tot op eene bepaalde hoogte blijft, een bestendigen toevoer verkrijgt, terwijl de vloeibaarheid bewaard en de inkt van alle stof en vuil bevrijd blijft; de verdamping wordt zelfs voorgekomen, daar de inkt eens zoolang in den inktkoker zal blijven, als in een die bestendig aan de lucht blootgesteld is. (*Bristol Journal.*)

PERRY'S DUBBEL PATENT FILTREER-INKTKOKER.

Vroeger hadden wij gelegenheid om op eene loffelijke wijs over den waarlijk schoonen en vernuftig uitgedachten zuiverings-inktkoker van *Perry en Comp.* te spreken. Twaalf maanden beproeving hebben ten volle den vroeger gegeven lof geregtvaardigd, en het verheugde ons zeer onlangs bekend te worden met de verdere volmaking door *Perry en Comp.* aan dit uitmuntend voorwerp gegeven. Oorspronkelijk werd de gezuiverde inkt in het indoopbakje opgedreven, door het draaijen eener schroef, welke de zuiger van eene kleine luchtpomp naar beneden deed dalen; de tegenwoordige verbetering bestaat in het maken van een netten deksel op het indoopbakje, welke verbonden is aan een hefboom, die den zuiger doet werken, zoodat het eenvoudig opligten van het inktbakdekseltje een deel inkt in het indoopbakje brengt, terwijl door het toedoen van den deksel, de inkt weder naar beneden in den eigenlijken inktkoker daalt. Men kan zich moeijelijk iets vernuftiger uitgedacht, of volkomener voor het werkelijk gebruik voorstellen. Door deze nieuwe en kunstige inrigting wordt steeds een deel zuivere inkt in het indoopbakje gebragt, zoo dikwijls men het deksel opligt, terwijl het bij de sluiting gedurig weder naar beneden daalt. Terzelfder tijd bewaart het uitmuntend de inkt tegen alle verdamping, stof en alle verdere nadeelen, in alle klimaten. Zoodra de inktkoker zelf gevuld is, is zij voor het gebruik gereed en zal voor verscheidene maanden een regelmatigen toevoer van zuiveren inkt geven. Daar de uitvinding in haren tegenwoordigen vervolmaakten staat, het voorwerp is van twee brevetten, hebben de heeren *Perry* hunne uitvinding den naam gegeven van de *dubbele patent perryaansche filtreer-inktkoker*.

(*Mechanics Magasine*).

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van 11 [illegible] werden verhandeld: Ned. 2½ pCt. 52 dert. [illegible] pCt. 101 dert. zest.; Kansbill. 26¼; Amort.-Syndikaat 4½ pCt. 94 negen zest.; dito 3½ pCt. 77⅞; Domein losr. [illegible]; Handelm. 140½; dito nieuwe 102½; O. Indie 5 pCt. [illegible]; Spoorweg op Haarlem 71; dito op Rott. 70; Rijn spoorweg 91⅝; Haarlemmerm. 103½; Rusland 106¾; 4 pCt. 90 drie achtste; Inschrijv. en Assign. 6 pCt. 69⅞; Certif. van dito 71 drie achtste; Spanje 16⅞; Portugal 5 pCt. 30⅝; Oost. Metall. 107⅞; Amer. 6 pCt. 58; dito 5 pCt. 49; Braz. 67⅞; Mexiko 34½.

VERKOOPING VAN PAARDEN.

Op Dingsdag den 20. September 1842, des voormiddags om *elf* ure, zal, ten huize van den Landman ARIE MATERS, te *Lienden*, bij *Rhenen*, worden overgegaan tot de publieke Verkooping van een vijftal gezonde PAARDEN, van verschillend ras, waarbij toegereden RIJDPAARDEN, benevens eene inlandsche dragtige MERRIE. — Dezelve zijn te zien daags vóór den Verkoopdag, des voormiddags.

*** J. de LANGE, Boekhandelaar te *Deventer*, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

P. C. MOLHUIJSEN, LEERREDENEN over VRIJE STOFFEN. . . . . f 2,80.
J. A. HANSEN, CURSUS van PLATTE en BOLVORMIGE DRIEHOEKSMETING. . . . . - 1,50.

En debiteerd met goed succes:

P. C. MOLHUIJSEN, Gods Voorzienigheid in Menschelijke Lotgevallen. Een Leesboek tot bijzondere en huisselijke stichting. . . . . - 2,50
H. van LOGHEM, Ontwikkeling van eenige hoofdbeginselen der Nederlandsche Armenwetten. . . . . - 0,60.
S. van DELDEN Pz., Handleiding voor Onderwijzers en Onderwijzeressen in scholen voor jonge kinderen. Tweede druk. . . . . - 0,25.
Mr. G. A. IJSSEL de SCHEPPER, vlugtige beschouwingen omtrent het Verkiezingstelsel en proeve van een nieuwe wet op de oefening van het Stemregt ter verkiezing van de Provinciale Staten in de Nederlanden. . . . . . f 1,00.
P. O. C. VORSSELMAN de HEER, Gronden der Zeevaartkunde, vooral ten gebruike bij de Sterre- en Zeevaartkundige tafels van JACOB SWART. . . . . - 5,80.
——— Théorie de la Télégraphie Electrique, avec la description d'un nouveau Télégraphe, fondé sur les actions Physiologiques de l'électricité. . . - 0,50.
——— Redevoering, over de voordeelen eener wetenschappelijke beoefening van Handwerken en Kunsten, gehouden te *Deventer* den 2den April 1841, bij gelegenheid van de uitdeeling der Medailles en Getuigschriften aan de verdienstelijkste leerlingen der Teekenschool. . . . . - 0,25.
J. UITTERDIJK, Herleiding van den Schijnbaren Afstand tusschen twee Hemelligchamen tot den Waren. . . . - 1,20.
H. J. van der WIJCK, over de Nederlandsche Rivieren en de middelen tot derzelver verbetering. . . . . . . - 3,00.
J. H. HALBERTSMA, Letterkundige Naoogst. Eerste Stuk. - 3,00.
A. J. HOUCK, de ware Verhouding tusschen Hooger- Middelbaar- en Lager Onderwijs. . . . . - 0,75.
LA HENRIADE, Poëme Epique en dix Chants par VOLTAIRE, met aanmerkingen, ten gebruike der Gymnasia, bewerkt door S. SUSAN. . . . . - 0,75.
P. J. BAUDET, Fransche Oefeningen, Zevende Stukje. Bevattende Oefeningen over eenige Synonymen en andere bijzonderheden betreffende het Taalgebruik. . . . . - 0,75.
H. KROEZE RAMAKER Korte schets der Nederduitsche taal- en spelkunde, alsmede iets over het redekundig ontleden en het gebruik der leesteekens. . . . . . . - 0,10.

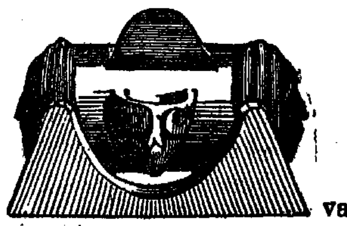

The Patent Gravitating INKSTAND

van PERRY & COMP.

Deze geheel Nieuwe INKTKOKERS van differente grootte en prijzen zijn voor algemeen gebruik zeer geschikt, en de Gepatenteerden verzoeken de HH. Kooplieden, Kassiers, Advokaten, Ambtenaren, enz. aan dezelve eenige oplettendheid te willen schenken, om zich van hunne nuttigheid te overtuigen.

De Inkt is daarin voor stof en den nadeeligen invloed der lucht bewaard, vertoont zich wanneer men wil, klaar en zuiver in het Bakje waarin de Pen gedoopt wordt, en snelt even gemakkelijk, door eigen zwaartekracht, weder naar den Cylinder terug.

De Vorm is zeer bevallig en geheel verschillend van alle INKTKOKERS.

ONDERRIGTING HOE DEN DUBBEL GEOCTROOYEERDEN FILTREER INKTKOKER TE GEBRUIKEN.

1. Men hefte het deksel op, schroeve het filterkopje los, en vulle den Inktkoker; daarna schroeve men het filterkopje goed digt, men doe het deksel toe, en de inktkoker is gereed voor het gebruik.

2. Men doe het deksel langzaam open, en het filterkopje zal dadelijk met eene genoegzame hoeveelheid gevuld zijn, welke, na believen, daarin blijft en door het toe doen van het deksel wederom in den inktkoker terug gevoerd wordt; in dien staat kan den inkt niet overloopen, welke veranderingen in de luchtgesteldheid ook zijn mogen.

NB. Indien de Filter, door dikken inkt of andere beletsels zoude verstopt worden, zoo moet men denzelven uitnemen en rein spoelen. Het is tevens aan te raden, om den zuiger te bevochtigen, nu en dan eenige druppels fijne en zuivere olie, in de luchtpomp door de kleine opening van het koepeltje te laten loopen.

PERRY'S DOUBLE PATENT-PENS (STALEN PENNEN) N°. 2.
» RAVEN BLACK PENS » » » 2.
» BRONZE PENS » » » 2.

worden in Kokers van 25 Stuks met Penhouder, tot *zeer billijk gestelde Prijzen* verkocht, te *Breda*, bij de Boekhandelaars Broese & Comp., benevens alle andere soorten *Perry's Gepatenteerde Pennen*, voor de *bekende Prijzen*.

Bij Laatstgemelden is verkrijgbaar:

P. LETAROUILLY, Edifices de Rome Moderne ou Receuil des Palais, Maisons, Eglises, couverts et autres monuments publics et particuliers les plus remarquables de la ville de Rome . f 60,—.
THIOLLET et H. ROUX, Nouveau Recueil de Menuiserie et de décorations intérieures et extérieures comme intérieurs d'appartements salles de bals et de concerts, foyers de Theatres, interieurs et exterieurs de Boutiques, Cafés Restaurants, Bazars, Galeries Marchandes etc., etc.; Décorations de fêtes et cérémonie civilis et religieuses etc., etc. . . . . f 28,—.
Benevens het sprekend gelijkend en keurig gegraveerd Portret van S. A. R. Mr. le Duc D'ORLEANS . . . . f 6,—.

Te Breda, bij Broese & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.